

Response for consultation round on EU strategy 2020 (in Dutch)

Via contacten met het Europese netwerk voor armoedebestrijding (EAPN) nam ik kennis van de mogelijkheid om te reageren op het werkdocument dat de Europese Commissie ter beschikking stelt over de strategie van de Europese Unie in de toekomst. Als medewerker van een organisatie die opbouwwerk doet in één van de Belgische grootsteden (Antwerpen) vond ik het belangrijk om de strategie te toetsen aan oplossingsstrategieën voor sociaal(-etnische) segregatie, armoede en sociale uitsluiting. Ik ben werkzaam als opbouwwerker in een team dat zich inzet voor het recht op inkomen en maatschappelijke integratie, hetgeen sterk afhankelijk is van beleidsbeslissingen, ook op Europees niveau. Voor alle duidelijkheid, ik spreek niet namens de organisatie, maar vanuit individueel standpunt. Een oogpunt waarbij ik door mijn studies als master in de sociologie en werkervaringen als opbouwwerker natuurlijk heb leren kijken vanuit een specifieke bril.

De beperkingen en nieuwe opgave zoals die zijn geschetst door de Commissie hebben aandacht voor sociale problemen op lange termijn, zoals integratie van minderheden, sociale uitsluiting, kinderarmoede en vergrijzing. Problemen die door de financiële, economische EN SOCIALE crisis ook de nodige aandacht verdienen. Een nieuw sociaal beleid moet inderdaad bijdragen tot sociale cohesie, gelijkheid en rechtvaardigheid. De vraag is echter of een louter economisch en arbeidsmarktgericht beleid voldoende en efficiënt tegemoet kan komen aan de geschetste problematiek?!

De drie prioriteiten die naar voor worden geschoven door de Commissie klinken hoopvol en lijken naast een economische, ook een duidelijke sociale en ecologische voet in de aarde te hebben. Maar wanneer ik inzoom op de concrete invulling van deze beleidsstrategie vind ik minder terug over beleidsinitiatieven die andere dan economische en arbeidsmarktgerichte doeleinden kennen. Integratie via de arbeidsmarkt kan een belangrijk beleidsmiddel zijn om te werken aan sociale uitsluiting en armoedeproblematiek, maar is zeker onvoldoende als centrale strategische keuze voor de toekomst van vele kwetsbare Europese burgers. Integratie op de arbeidsmarkt als enig brandpunt van de 2020-strategie is gevaarlijk omdat de hedendaagse kenniseconomie niet iedereen een plaats gunt door steeds hogere eisen te stellen. Verder garandeert een plaats op de arbeidsmarkt niet altijd financiële, noch voldoende sociale zekerheid om volwaardig deel te nemen aan de samenleving. 'Flexicurity' is niet 'de oplossing', zeker niet voor maatschappelijk kwetsbare groepen in tijden van sociaal-economische crisis.

Daarom steun ik, als Europees burger, het Europees netwerk voor armoedebestrijding (EAPN) en verzoek ik om ook van armoedebestrijding en sociale inclusie een speerpunt te maken in het toekomstig EU-beleid. Daarom is het belangrijk dat deze discussie de kans moet krijgen om een maatschappelijk draagvlak te vinden en dus meer tijd en communicatie verdient voor consultatie!

